

АНТРОПОСОФСКИ ВЕСТИ

Брой 2
Архангел Михаил 2002
Цена 0,20 лв.

Издава се от Антропософското общество в България

Антропософията е път на познание и себеразвитие, който обхваща сферите на философията и науката, изкуството и социалния ред; предлага духовно-научни методи за развитие на истинско осъзнаване на Реалността, дава обективно обяснение за човешката и световна еволюция. Основателят д-р Рудолф Щайнер (1861-1925) предоставя на всяка индивидуалност в пълна свобода обективно да изследва и провери фактите, изнесени от него за видимия и невидимия свят.

Слънчевият Архангел Михаил и неговият празник

Ако надникнем в различните културни традиции на Човечеството, като например в Древна Индия, Персия, Вавилон, Гърция, при старите евреи и в християнството, ние ще открием съобщения за Архангел Михаил, назоваван под различни имена. Това Духовно Същество е придружавало Човечеството по неговия Път през Космоса от момента, в който идеята за Човечество бе родена от Божествения разум. Това Същество бе най-важно за Р.Щайнер. Щайнер посвети живота си на Арх. Михаил и всеки елемент от неговата дейтелност бе пронизан от даването и службата на еволюционната задача на Михаил. Тази задача – Михаеловата мисия е тясно свързана с мисията на Христос и на Земята, а също и на София, Божествената Мъдрост, или Космичната Мъдрост, от която зависи човешкото осъществяване на Божията откровение. Погледнато от друга страна, задачата на Михаил зависи от това какво са призовани да направят човешките същества. Михаил не може да изпълни своята задача без космическото призвание на Човечеството за Свобода, Индивидуалност, Любов. Човешките същества зависят от Архангела за изпълнението на тяхната задача и в същото време Архангелът е в очакване те да проявят своята активност.

Всеки от седемте Архангела (Орифиел, Анаел, Захариел, Рафаел, Самаел, Габриел и Михаил), е свързан с определена епоха и съответна планета. Както се забелязва в техните имена, последната сричка е “ЕЛ”. Затова Щайнер гневно отправя забележка на неправилното произнасяне на името като “Майкъл”, “Михл”, “Михаил”. “ЕЛ” – това е името на Бог и неправилното произнасяне е спирачка за духовния прогрес.

В 1879 г. бе най-значителното събитие в Астрален план – Човечеството пое различна посока. В 1879 г. Михаил победи Дракона и пое управлението на епохата от Арх. Габриел, което ще продължи до 2400г.

След него Арх. Орифиел, свързан със Сатурн, ще застане на рула. Тогава огромни конфликти ще бушуват между човешките. Сега шепка човешки същества са подготвени, за да запазят запален факела на Духовното познание в последващата “Тъмна епоха”.

Докато Арх. Габриел е свързан с Луната, Благовещението, Богородица, Тишината и Тайната, то от Ноември 1879 г. в Астралния свят се ражда нещо, което може да се изнесе навън в света. МИХАЕЛ – това е лъчисто Слънце, чрез което езотеричната Мъдрост се предава на Човешката група. Това предаване е с изключителна важност, защото около 2400 г. ще настъпи т.н. “Тъмна епоха” на свадни и войни между братя. “Бедните човешки тела ще се загубят, жертва на ужасните болести и напаст. Печатът на греха ще бъде видим върху човешкото тяло.” Епохата на Орифиел! И Щайнер продължава: “Всеки, който чувства неотложността да участва в духовния живот под Михаеловото водачество е призван да служи на Михаил и да се учи от него. Това е подготовката за Орифиеловата епоха, когато чрез страдание Човечеството ще открие истинското си призвание. Христос ще се появи отново на Земята, но в различна форма. А нашето призвание е да го приемем и да му служим.”

Отношението на Арх Михаил към неговите спътници – останалите 6 Архангела, е подобно на отношението на Слънцето към Сатурн, Венера, Юпитер, Меркурий, Марс и Луна. Михаил, по думите на Щайнер е най-изтъкнатото същество измежду Архангелите. Древните го наричали “Лицето на Бог”.

500 години преди Мистерията на Голгота, Михаил бе изпратен като вестител на Йехова/Яхве (отражение на Христос), а сега той е пратеник-вестител на самия Христос. Михаил подготвя днес Човечеството да преживее появата на Христовото съзнание от областта на неизвестното, в об-

ластта на известното, т.н. Михаелово откровение. Арх. Михаил също еволюира – от Дух на Народа, той се превръща в Дух на Времето; от вестител на Яхве, той става вестител на Христос.

Михаеловото преборване на Дракона е важна имажинация – да се приеме потока от Духовния живот в Чувствения свят. Това е службата на Михаил.

Идеите, които създаваха материализма в Миналото, сега застрашават да живеят в нашето Бъдеще.

“Да победим Дракона”, означава “Да служим на Михаил”.

Победата на Михаил има различни значения преди и сега.

От историческа гледна точка ние живеем в най-духовното време сега. То не е материалистично. Материализмът е свързан дотолкова, доколкото хората вярват в него.

От 1840 до 1870 г Архангел Михаил се подготви за своята задача – БИТКАТА с Ариманическите същества, които натовариха диференциацията в Човечеството, раси и хора, различия свързани с кръвта и темперамента. Това бе НЕОБХОДИМОСТ, за да не се обезличи Човечеството. Но от 1840 бе даден Импулс на обратния процес, при който диференциацията трябва да изчезне и Човечеството да се обедини.

Михаел, това е СИЛА, която през Материята ще ни разкрие НАВСЯКЪДЕ Духа. В Съзнанието.

Евангелист Йоан говори за Словото, живеещо в Духовна форма, което се превърна в Плът и заживя между нас. А Щайнер продължава: Трябва да дойде времето, когато Плътта ще стане Слово и ще се научи да живее в Царството на Словото.

Словото станало Плът-Инкарнацията – това е ПЪРВОТО Михаелово Откровение. Одухотворяването на Плътта трябва да бъде ВТОРОТО Откровение, в условията на Свободна Воля.

Какво е МЕЧЪТ НА МИХАЕЛ? Метод. на стр.2

Слънчевият Архангел Михаил и неговият празник

прод. от стр. 1

теоритното желязо, това е Мечът на Михаил. В човешкия организъм Сярата и Желязото играят особена роля. Сярата е свързана със сулфатизацията – процес, който протича в средата на лятото. Човешкото същество свети в Космоса във великолепна астрална светлина в пика на лятото. Точно тогава от определена констелация, метеорити падат като огромен дъжд с невероятна оздравителна сила срещу Аримановите същества, когато есента започва. Този метеоритен дъжд намира изящна аналогия в смяната на човешката кръв. Сулфатизацията протича отдолу – нагоре, а образуването на желязо – отгоре – надолу. Сярата е свързана с нервната система и мозъка. “Трябва да се научим да използваме съзнателно метеоритните сили в нашата кръв.”, говори Щайнер.

Михаеловият празник е празник на Вътрешната сила и Инициатива; на Себе-

съзнанието; на Силната Воля. Михаеловият празник е празник на обновление на цялата вътрешна личност.

Сярата в организма, това е Драконът. Желязото в кръвта, това е Мечът на Михаил – метеоритно желязо, което носи лечението. По аналогичен начин противостоят Естествената наука на Духовната наука; Естественото съзнание – на Себе-съзнанието.

Михаел отказва разделянето, диференциацията на елементите, напр. човешките езици. Друг пример може да се даде с национализма, който работи срещу импулса на Михаил.

Кой е най-живият духовен конфликт днес? – Мислите не са представени въобще. Хората мислят само на думи, а това не е метод на Михаил. Идваме до Михаил само когато достигнем чрез думите до истинското вътрешно изживяване – на Духа. Това е много есенциално. Това е Тай-

ната на днешното Модерно Посвещение.

Когато дълго мислим на езика, ние започваме да го чувстваме. Следователно, като елемент на чувствата, той започва да живее в нас и изплува във от нас.

Михаеловият Импулс, това е Импулсът да четем КНИГАТА НА ПРИРОДАТА.

Скъпи приятели, когато ние всички забравим за различията, които ни разединяват като Общество, в социален аспект и като антропософи, то тогава Импулсът на Михаил е достигнал до нас, а Архангелът ни е докоснал с еманацията си. Нека живеещото мислене стане Космическо Чувство! Нека Космическото чувство се превърне в основна Воля, която е творяща Любов! И така всички ние, скъпи приятели, да бъдем “помощници” на Архангел Михаил, “ученици” на неговата Школа.

Емилия Маринова
гр. Варна

ОБЩО СЪБРАНИЕ НА АНТРОПОСОФСКОТО ОБЩЕСТВО В БЪЛГАРИЯ

На 13 октомври в София се проведе първото общо събрание след Учредителната конференция от 29-30 септември миналата година. Присъстваха 40 от общо 76 члена на обществото. Георги Акабакиев предаде поздрав от Гьотеанума и пожелания за ползотворна работа. Извън дневния ред единодушно бе приет Петър Николов Пумпалов за нов член на обществото (77-ми) и тържествено се връчиха картите на новите и старите членове. След това Председателят Георги Акабакиев представи годишния доклад на УС. Работата на УС за изтеклата година бе съсредоточена върху регистрацията на Обществото като юридическо лице, организиране на Първата конференция с международно участие през април 2001 год., работната среща на УС с Рон Дунселман – Председател на Антропософското общество в Холандия. Изтъкна се пасивността на УС спрямо хората, които все още се колебаят да подадат молби за членство в Обществото. Георги Акабакиев обърна внимание, че това, което отличава Антропософското общество от другите общества е езотеричната работа и грижите за нея. В този смисъл групите формират вътрешния облик на Обществото. Задача на всички е да насърчаваме създаването на нови групи и да подкрепяме старите, тъй като групите дават плод и на различните инициативи. Работата в групите трябва да бъде открита и мо-

же да се публикува във вече официалния печатен орган. Оказа се, че поради редица обективни и субективни причини, докладът на Контролно-ревизионната комисия все още не е готов, но Председателят на КРК пое задължението да го представи за публикация в следващия брой на вестника. Обсъждането и разискванията след доклада протекоха в изключително активна и творческа атмосфера. Кирил Стоянов сподели впечатления от поредната среща на Християнската общност в Южна Украйна, а Мариана Николова – от Михаиловата конференция в Дорнах. Стана ясно, че всички имаме нужда от повече срещи за споделяне. Идеите за бъдещата работа не бяха давани като общи препоръки, а с ясното поемане на отговорности. Богдана Вульпе изрази желание да сформира театрална група, тъй като Обществото е призвано да роди импулса към изкуствата. Златозарка Дечева предложи да се издава алманах с преводни статии и лични материали, а Светлана Бисерова се ангажира със създаването на информационен център. Стана ясно, че в резултат от дългогодишната работа на Мария Де Зваан има подготвени хора, които да провеждат курсове по арт-терапия. С творчески ентузиазъм се прие идеята на Нева Кръстева да помислим за работна тема, свързана със социалното и културно положение

на България, с духовните задачи на България. В топла, приятелска атмосфера много приятели споделиха лични впечатления и свои инициативи и подтикнаха всеки откровено да отговори на въпросите “От какво има нужда в Обществото” и “Какво иска да се случва в Обществото”. След това се прие бюджета за 2002/2003 год. с призив за по-добра организация по събиране на членския внос. Събранието взе следните решения за дейността през 2002/2003 год.: редовно издаване на вестника; организиране на публична лектория 2 пъти месечно в София; един от четирите годишни празника да се чества от всички ни; да се направи списък на антропософските книги, които са преведени на български. Последната точка включваше и подновяване мандата на УС. Тъй като до събранието не бяха постъпили нови предложения, прие се не поименно, а общо гласуване.

Оказа се, че времето предвидено за събранието няма да стигне. Някои от присъстващите, които трябваше да пътуват за Варна, Стара Загора и др. градове, напуснаха преди края на събранието. Поради това самото гласуване на новия мандат за УС бе малко нервно и напрегнато. За съжаление не успяхме плодотворно да обсъдим и проекто-бюджета за следващата година, както и проблемите свързани със събирането на членския внос.

Диана Ботушарова

Антропософско общество в България

Председател: П.К. 255, 6000 Стара Загора; Секретариат: П.К. 57, 1681 София

Стара Загора:

група "Антропос-София"
Дора Петрова, тел. 042-43500
ул. Княз Борис 73, ап. 4; 6000 Ст. Загора

Членовете на Антропософското общество в България са вече 80 души в Стара Загора, София, Варна, Враца, Ямбол, Габрово, Ракитово, Божурище и Правец. Надяваме се, че отговорниците на съществуващите антропософски групи ще ни пишат

Библейски Ден е.
На Сътворението
сякаш Ден Първи.
Ден на живота-кръв,
бъдещ ден
и вечен ден на Михаил.
За очи отворени
и сърца оживели.

Вдигаш очи
и виждаш очите му -
диаманти замръзнали
от жертвена обич
на жертви човешки
и жертви на Ангели,
свещен от Бога дар
на Азовия олтар.

Отвориш ли сърцето си
за болката
и Злото вселенско,
въпросът зейва неотменен:
"Разполовен е Човека!
Намерете пътеката!"

И в тишината
над бездната
пламват съзвездията,
светлина астрална и огън
лумват над плач и стон
с трънен въпрос -
за съдбата на Злото
и втората Голгота.

От етерна кръв
плисват потоци
като пътека
над бездната зла
и в ядрото на Звяра
се спуска Моста
на святост духовна и светлина,
от Небето към Ада,
от обърнатата Шамбала.

Михаелитите - новата раса,
раждат сърцето-зародиш,
жадно за светлина и цялост,
на Космоса и Земята
в утробата.

И свободата - скромно величие
и слънчева воля
на съзнание-откровение,
на обновената жертва Христова,
на Михаил -
водещ Дух на епохата,
свързва посоките разделени
в единството на Граала -
последното ни спасение.

Мария Апостолова
29.09.2002, Стара Загора

НОВИНИ ОТ БЪЛГАРИЯ

Сдружение "Мечо Пух" - Детски център за изкуство - създаде занималня за деца от 3 до 6 години, в която се използват принципите на Валдорфската педагогика. Всеки ден от 9 до 13 часа на ул. Николай Павлович N 6 (пресечка на ул. Л. Каравелов и бул. Евлогий Георгиев. Тел. 65 60 39. За контакт: Снежана Бечева - Тел. 66 09 51.

Консултации свързани с проблемите на алкохолизма и наркоманията. Лични срещи, насоки, групи за взаимопомощ, индивидуална работа в къщи. Предстои сформирането на група за работа с арт-терапия и музико-терапия, насочена към лечение на алкохолизма и наркоманията. За контакт: Снежана Бечева - Тел. 66 09 51.

Нова книга "Духовното събитие на XX век - една имагинация" от Йешуа Бен Аарон, в превод на Георги Акабалиев излезе през септември от Антропософско издателство "Даскалов". Това вдъхновено изследване от наш съвременник може да ни бъде надежден спътник по пътя от Михаиловия празник към Рождество.

СЪОБЩЕНИЯ

По неизвестни причини до момента на издаване на вестника не се получи ревизионният доклад на Контролно-ревизионната комисия, както бе обещано на Годишното събрание. Може би следващият брой?!

НОВИНИ ОТ СВЕТА

От 26 до 29 септември в Дорнах се проведе ежегодната конференция, посветена на Духа на нашата епоха - Михаел. Тази година мотото на конференцията беше "Насред света". Празникът включваше повече работа по теми в групи, отколкото общи лекции. Така всички имаха възможност да изразят по-свободно мнение, да зададат въпрос или споделят вълнуващи изживявания. За интересувашите се Мариана Николова може да сподели повече за впечатленията си по време на конференцията.

Тел. 02/376 122; e-mail: mariana_nik@yahoo.com

Коледната конференция в Гьотеанума тази година ще се проведе от 24.12. до 01.01. По време на конференцията ще се проведе и извънредно общо събрание на Единното антропософско общество (27 и 28 декември) на което са поканени да присъстват всички членове. На това събрание ще се предложи преучредяване на Антропософското общество и регистрацията му в съда, както и някои промени в Статута (Принципите). Това се налага, тъй като през 1923/1924 на Коледното събрание Антропософското общество е било учредено, но не е било регистрирано в съда. От няколко години въпросът дали е легитимно в такъв случай Антропософското общество, повече известен като "конституционният въпрос", се обсъжда оживено сред антропософите. Да се надяваме, че този проблем ще бъде най-накрая разрешен.

Редактор: Диана Ботушарова, тел. 052/236 584
Очакваме интересни материали, мнения, препоръки.
На адрес: ул. "Сан Стефано" 28, 9000 Варна
e-mail: Diana_ros@lycos.com
Всяко дарение е добре дошло.

СРЕД ВЕКОВНИТЕ ДЪБОВЕ НА ДЯДО СЛАВЕЙКОВ

ПЪРВАТА ВАЛДОРФСКА ЛЯТНА ЗАНИМАЛНЯ В СОФИЯ

По инициатива на Сдружението “Приятелите на Валдорфската педагогика” през лятото на 2002 бе организирана занималня за деца от 6–12 години в 107 Основно у-ще “Хан Крум”. Водещата тема, обединяваща цялостната работа бе “Как сърцата откриват чудесата”. Ръководители на занималнята бяха Мария Огнянова и Христо Маринов, завършили курс по Валдорфска педагогика съответно в Нова Зеландия и Германия.

Заниманията се провеждаха от понеделник до петък от 9–16 часа. Всеки ден започваше с малък ритуал, наричан “сутрешен кръг”. Събрани около запалена свещичка с разпръснати край нея разнообразни дарове на природата – цветя, мидички, пеперуди, камъчета, шишарки и др. – децата казваха медитативното стихче, подготвящо ги за деня:

*Аз гледам Слънцето с Любов,
Дълбоко просяява то у мен -
и аз превръщам се във малко Слънце на Земята.
Любов и Светлина от мене грей.*

След изричането на стихчето, те сядаха удобно на килима в кръг около свещичката и така започваше един от най-възбуждащите моменти за деня – миговете, отделени за споделяне. Всяко дете биваше окуражавано да разкаже какво си спомня от предишния ден - както хубавото, така и лошото, не само за да се освободи от него, но и за да бъде наведено на мисълта, че и в най-лошото винаги се крие по нещо хубаво.

В зависимост от конкретната програма за деня следваше музика, драма или изкуство. В 10.30 имахме лека сутрешна закуска, включваща основно плодове. И понеже всяко дете носеше нещо различно от другите – желанието да си ги споделят взаимно укрепваше развиването на братското чувство у тях. В 12.30 беше дружеският ни обяд. Всяко хранене започваше с благославяне на храната:

*Майката Земя ражда много плодове,
а Бащата Слънце с прегръдка ги топли да зреят.
Мило Слънце и мила Земя, благодарим ви от душа
за изобилните и сочни плодове,
които сладко си ядем, за да порастем.*

Заредени с укрепващата енергия на родните сезонни плодове, малките палавници с хвърковата радост се втурваха към “бащата”. Така двамата бъдещи първокласника Алекс и Рафи наричаха градината с вековните дъбове на Петко и Пенчо Славейков, която услужливо се намираше в съседство със занималнята. Могъщото великолепие на тази стара градина – самотен остров на вековни гиганти в сърцето на един забързан град – ни приютяваше в своето лоно, като ни правеше всеки път част от себе си. Всеки ден с преклонение преживявахме пълнотата от това единение. С усмивка си представях как би погледнал дядо Славейков на нас – децата от неговото бъдеще – децата на Новото Бъдеще, ако имаше възможност да ни види отнякъде сега. А той гледаше... той, който някога точно тук под един от любимите си дъбове е написал едни от най-хубавите си творби. Тези дъбове – горди и тихи свидетели на толкова история сега приемаха и нас. Минало и бъдеще се сливаха в едно – Тук и Сега. Тайнственият дух на вековната градина напълно отприщваше детската фантазия – катеренето по високи дървета и отвесна стена; предпочитаната естествена пързалка, образувана на малко хълмче – пред сгорещената от Слънцето ламаринена посестрима; многобройните “скривалища” сред напомнящата малка джунгла част от градината с лианоподобните растения, обвили дървета и храсти – всичко това беше част от общото приключение.

След волните игри с нетърпение се очакваше Феята на приказките – тя идваше всеки ден и запалваше свещичката със зага-

дчните думи, подготвящи за очаквано вълшебство:

*Огънче, огънче, запали се
и приказка ни разкажи една –
храна за нашата душа.*

Всяка приказка наистина заживяваше у децата, давайки на всяко едно от тях това, от което само то и никой друг има нужда в момента. Децата търсеха приказката инстинктивно дори и извън часовете, определени за нея. Приказката е основната връзка с Духа в тази възраст и детето знае какво търси... Така още първите дни открихме една друга Фея на приказките в любимата на всички ни книгопродавница “Фют”, която ни разкри тайната на измислянето на приказки и ние започнахме да го правим сами – сами творяхме своите приказки. Духът работеше в нас и за нас.

След общо благословения обяд и волните игри идваше ред на часовете по изкуство, които отразяваха предимно преживяното от деня и най-вече от приказката. Картините се превръщаха в своеобразно огледало на всяка детска индивидуалност. Децата обикновено пристъпяха към тези занимания с плахото оправдание: “Не мога да рисувам”, но бидейки насърчавани, те успяваха да постигнат изненадващи за самите себе си резултати.

Денят приключваше със свободни игри вътре или на двора, който също беше част от някогашната голяма градина на дядо Славейков. А петъчните излети на Витоша придаваха пълнота и завършеност на седмицата. Те допълваха преживяванията от връзката с Природата – връзка, на която Валдорфската педагогика обръща изключително внимание. Насочени правилно, децата могат да извлекат максимална полза от тази неповторима възможност за съприкосновение с Духа.

В късния следобеден час малчуганите биваха предавани на родителите си готови за пералнята в едно с дрехите, а иначе те всяка сутрин идваха неизменно трептящи от чистота. Но всяко приключение изисква известни жертви...

Тъжно е да се помисли, че тези чудесни мигове отлетяха заедно с първите две седмици на юли. За съжаление, както може да се очаква в подобни случаи, вътрешните конфликти в ядрото на Сдружението намериха своето външно проявление в слабата организация. Минималният брой деца доведе до преждевременното закриване на занималнята. Много от идеите останаха неосъществени. И все пак нещото беше родено и чудото се случи. Макар и само за две седмици резултатите от работата показаха, че и нашите деца го могат – техните сърца могат да откриват чудесата, благодарение на педагогиката чудо, каквато безспорно е Валдорфската. Защото всъщност думата обучавам идва от латинското “educare”, чието второ значение е “изваждам навън”. Валдорфската педагогика прави точно това – тя подава здрава и сигурна ръка на всяко дете, за да му помогне да прояви най-доброто от себе си; да реализира своя индивидуален творчески потенциал и така да даде своя личен принос в изграждането на обществото като цяло. У всяко дете има заложена дарба и тя трябва да бъде открита, развита и реализирана.

Голямата стая с не по-малкия подиум-сцена, която ни бе отредена за ползване от ръководството на училището опустя след свалянето на нашите импровизирани декори. Но затова пък съм сигурна, че тези 10 дни, прекарани заедно неминуемо ще оставят трайна следа в детските души, защото работата с Духа винаги белязва своя отпечатък.

Нека си пожелаем следващата година да надраснем себе си, за да постигнем наистина това, към което всички се стремим!

Мария Огнянова
За контакти тел: 02-66 23 27
e-mail: maria_om@yahoo.com